

nabžiji ſo, moje cijelo, len a
ſpi, twoj Wotz cje wobwachuje.

9. Haj, mucjne cijelo, len ſo
ſpacj, a wotpocj w Božim meni.
Twoj Wocjez budže wachowacj,
ſpi derje a tež renje. Dnj rano
ſtoja poſtanu, da zu ſo ſaſo
ſwutrobu cji, Bojo, podjako-
wacj.

B.

379.

Hinunter ist der Sonnenschein ic.
Loš: Dyž Boh tu kejzu netvari.

To jaſne ſlonciko jaſſchko je,
ta cijemna noz ſo pokaje, daſ,
Kryſcheze, fiž ty ſwiaty ſy,
ſo po cijmi kaſnecj nebdžemy.

2. Bydž tebi djak, ſo tu
wthym dnju nas psched ſchodu
a ſtrachotu ſy psches Jandželov
ſakhowal, a ſtwojej nadu pschi
nas ſtat.

3. Scjimj my ſimy tebe ſnje-
wali, to zyl nam wodacj po na-
dži, niz nashei duschi pschipiſacj,
ſo moli ſdobrym mjerom ſpacj.

4. Psches Jandželov nas wob-
wachuj, a psched cijertom nas
wobarnuj. Sdjerj nas psched
ſchitkim nesbožom, psched ſche-
tenjom a psched wohnjom.

380.

Mit meinem Gott geb' ich zur ic.

Loš: Ja ſo cji, Kneže, dom.

Moj Bojo, ja njett lenycj
du, a wocji cijichje ſandželu,
bydž pschi mni ſtwojej nadu,
psches twoju mož ton djen a
noz ſdjerj me, a daravaj radu.

2. Ja tebi, Kryſcheze, wo-
lam ſo, o moj najlubſchi ſbož-
niko, ach! nedaj mi pschindž
ſpadu, twoj Jandžel zyl, djež
ja bñch byl, me ſhowacj psched
ſtej ſwadu.

3. Ach porucj twojim Jan-
dželam, ſo djenſa wnožn pschin-
du knam, a ſdjerja nas ſchjech
renje, Boh ſwiaty Duch zyl
dacj, ſo buč mjeł ſbožne wob-
ſanknenje.

4. Bydž kwalba, Bojo Wo-
tze, cji, bydž kraſnosc temu
Gsynewi, cjesz ſwiatmu Du-
chu damy. Ton wjecjny Wotz
daſ nam tu mož, ſo ſtajnje do-
bywamy.

B.

381.

Herr, es ist von meinem Leben ic.
Loš: Nebydž ſparna, moja duscha.

Nimo je pak pschi tež nožn
djen wot mojho žiwenja, wucj
me, Kneže, wtwojej mož, kaf
da moja wutroba ſtobu ſteji.
Sjew tež mi, ſchtož ſo tebi ne-
lubi, ſo bñch pokutnje ſej žadał,
ſo ty neby na rjedh ladał.

2. Ja ſym cjinil wele teho,
ſchtož ſo tebi nelubi, ach! ja
pytnu wele ſleho wſlowach,
wſtukach, we myſli; hacj ſem
je ſo wot ranja ruka, rot a wu-
troba jara husto podſunyla,
neje prawje ſwjerna byla.

3. Alle, Bojo ſcheje nadu,
mjei ſchak ſomnu ſcjerpliwoſz,
ja ſej newjem žanej radu, wo-
daſ ty mi moju ſloſz, twoja
ſwjernoz ſjew ſo mi pschi tym